

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/388/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912207149
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5912207149.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Olgy Belkovej a JUDr. Františka Potockého, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného splnomocneným zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - zastúpená Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok zo dňa 8. januára 2013 č. k. 6C/100/2012-81, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Ružomberok rozsudkom zo dňa 08. 01. 2013 č. k. 6C/100/2012-81 žalobu zamietol. Žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 30,95 eur, ktoré je žalobca povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatňoval náhradu majetkovej škody vo výške 175 eur a nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 331,92 eur, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote (§ 44 ods. 6 zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. 08. 2005 (ďalej len „Exekučného poriadku“) v dôsledku čoho došlo k vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci v zmysle ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákona č. 514/2003 Z. z.“).

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 22. 11. 2010 bol Okresnému súdu Ružomberok doručený návrh oprávneného - navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora, pričom vzhľadom k tomu, že predmetné exekučné konanie sa začalo dňa 09. 03. 2005, bolo potrebné aplikovať ust. § 44 ods. 6 Exekučného poriadku, podľa ktorého ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu písomne postúpi. Uvedená právna úprava neustanovovala povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu, k tomuto došlo až s účinnosťou od 01. 09. 2005. S poukazom na ust. § 238 ods. 1 Exekučného poriadku konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do

31. 08. 2005, ak ods. 2 neustanovuje inak. Ust. 238 ods. 2 Exekučného poriadku taxatívne vymedzuje ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005, avšak s výnimkou ust. § 44 ods. 7 Exekučného poriadku. Taktiež úprava obsiahnutá v ustanovení § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 01. 12. 2006 sa nevzťahuje na konania, ktoré sa začali pred 01. 12. 2006, ako to vyplýva z ust. § 240 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku.

Na základe vyššie uvedeného súd mal za to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora konal v predmetnej veci priebežne bez zbytočných prietahov, nemal za preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu prietahov v predmetnom exekučnom konaní) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Z uvedeného dôvodu potom návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“ a priznal odporcovi, ktorý bol vo veci úspešný právo na náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie a bránenia práva proti navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal. Účelne vynaložené trovy konania odporcu vo výške 30,95 eur predstavovali 1-icu z celkových nákladov (61,90 eur) na dopravu spojenú s účasťou povereného zástupcu odporcu na dvoch pojednávaniach na Okresnom súde Ružomberok dňa 08. 01. 2013, a to vo veciach vedených pod sp. zn. 6C/81/2012 a 6C/100/2012.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu.

V odvolaní namietal, že v konaní došlo k vadám - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, - rozhodoval vylúčený sudca, - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, - neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, - rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K dôvodom odvolania bližšie uviedol:

S poukazom na ust. § 114 ods. 2 druhá veta O. s. p. navrhovateľ vytýkal súdu, že mu vyjadrenie odporcu nedoručil pred termínom pojednávania, hoci ho mal k dispozícii. Navrhovateľ nemal preto vedomosť o argumentácii a návrhoch na vykonanie dokazovania zo strany odporcu, ani možnosť vyjadriť sa k použitej argumentácii a návrhom na dokazovanie. Konajúci súd tak vykonaním pojednávania, ale predovšetkým vykonaním dokazovania a vyhlásením uznesenia o ukončení dokazovania bez toho, aby navrhovateľ mal možnosť predložiť návrhy na doplnenie dokazovania a mal možnosť sa vyjadriť k vykonanému dokazovaniu postupoval tak, že mu odňal možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti odporcu a jeho splnomocneného zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O. s. p. preto, že sa navrhovateľ bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil, tak poukázal na to, že podal dňa 04. 01. 2013 elektronicky na zverejnenú emailovú adresu súdu - sekretariatOSRK@justice.sk <mailto:sekretariatOSRK@justice.sk> návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou. Navrhovateľ teda riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa. Ak tak spravil, odňal mu tým právo na konanie pred súdom.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že uskutočnil podanie (obsiahnuté v texte návrhu), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa, objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Je tiež v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd. Za takýchto okolností a s vedomím, že: - názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor z rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, neobstojí; - navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť

pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu; nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. V konaní bolo možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Ústne pojednávanie vo veci odklad pripúšťalo a nebolo neodkladným úkonom za danej procesnej situácie.

Podľa navrhovateľa sa súd nedostatočne oboznámil s podmienkami za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Vychádzajúc z mylného skutkového stavu súd bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že navrhovateľ trvá na osobnej účasti splnomocneného zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde.

Navrhovateľ tiež tvrdil, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť sa vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľa na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

V konkrétnostiach napríklad navrhovateľ uviedol, že súd sa dopustil viacerých omylov keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na opätovné prejednanie.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok súdu I. stupňa potvrdiť v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p.

K prvému odvolaciemu dôvodu - účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom - odporca uviedol, že v napadnutom rozsudku sa súd dostatočne vyčerpávajúco zaoberal splnením podmienok pre možnosť aplikácie ust. § 101 ods. 2 O. s. p. keď dospel k záveru, že dôvody uvedené v žiadosti o odročenie pojednávania zo dňa 04. 01. 2013 už navrhovateľ uviedol i v samotnom žalobnom návrhu (v bode I.) a po predložení veci Krajskému súdu v Žiline tento vrátil predložený spis späť prvostupňovému súdu bez rozhodnutia na ďalší procesný postup. Rovnako ani odporca dôvody, pre ktoré navrhovateľ žiadal pojednávanie odročiť, nepovažoval za „dôležité dôvody“ podľa § 101 ods. 2 O. s. p. Z rozhodovacej činnosti vyšších súdov vyplýva, že oným dôležitým dôvodom je závažný dôvod, ktorý účastníkom bráni v účasti na pojednávaní. Podľa odporcu žiadosť navrhovateľa neobsahovala žiadne dôvody, ktoré v konkrétnom prípade a v danom čase bránili účasti navrhovateľa a jeho splnomocneného zástupcu na pojednávaní. Všetky skutočnosti, ktoré navrhovateľ v predmetnom podaní uviedol, mohol uviesť i osobne na pojednávaní a takto realizovať svoje procesné práva a povinnosti. K okolnostiam doručenia žiadosti o odročenie pojednávania považoval za nevyhnutné uviesť, že samotná žiadosť o odročenie pojednávania bola zo strany splnomocneného zástupcu navrhovateľa doručená súdu v deň pojednávania elektronickými prostriedkami, hoci dôvod, pre ktorý tento žiadal o odročenie pojednávania, sa nevyznačoval nepredvídateľnosťou a naliehavosťou.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich v odôvodnení svojho rozhodnutia, ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie odporca zdôraznil, že ku všetkým skutočnostiam navrhovateľ mal možnosť sa vyjadriť na pojednávaní, na ktoré bol riadne predvolaný a neexistovali žiadne vážne dôvody, ktoré mu bránili v účasti (alebo jeho splnomocneného zástupcu).

Okrem toho z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že k zamietnutiu návrhu došlo z dôvodu, že súd nemal preukázaný nesprávny úradný postup - existenciu prietahov konaní. Dôkazom, na základe ktorého k uvedenému záveru súd dospel bolo oboznámenie s exekučným spisom dotýkajúcim sa konania, v ktorom podľa tvrdení navrhovateľa malo dôjsť k namietanému nesprávnemu úradnému postupu. Účastníkom namietaného exekučného konania bol i sám navrhovateľ a priebeh exekučného

konania (oboznámený z pripojeného exekučného spisu) bol tvrdený samotným navrhovateľom v žalobnom návrhu. Okrem toho tento dôkaz - pripojenie a oboznámenie predmetného exekučného spisu - súd vykonal na základe návrhu samotného navrhovateľa. Je teda zrejmé, že súd rozhodol na základe skutočností tvrdených navrhovateľom a na základe skutkového stavu zisteného vykonaním dokazovania, ktoré navrhol navrhovateľ.

K druhému uplatnenému odvolaciemu dôvodu - rozhodol vylúčený sudca - odporca uviedol, že z výslovných vyjadrení navrhovateľa v konaní je zrejmé, že i keď poukazoval na skutočnosti, ktoré by mohli viesť k záveru, že podáva námietku zaujatosti, námietku zaujatosti nepodal. V tejto veci ani konajúci sudca neoznámil skutočnosti, pre ktoré je vylúčený. Pokiaľ navrhovateľ odkázal na ustálenú rozhodovaciu prax iných krajských súdov „v skutkovo a právne totožných veciach“, tak jeho tvrdenie je podľa odporcu zavádzajúce. V tejto súvislosti odporca poukázal na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, pri ktorej tento zdefinoval obsah základného práva na prejednanie veci nestranným súdom (I.ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II.ÚS 121/03) a na to nadväzujúcu rozhodovaciu činnosť NS SR (sp. zn. 7Nc 47/2012). Ďalej odporca uviedol, že aj keby boli prehliadnuté vyššie uvedené námietky má za to, že konajúci sudca je nestranným sudcom v zmysle príslušných ustanovení O. s. p., t. j. že námietka, že rozhodol vylúčený sudca, nie je dôvodná. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Nc/54/2012 a sp. zn. 1Nc/16/2012. Podľa odporcu je zjavné, že vzhľadom na osobitné postavenie sudcu vo vzťahu k štátu i súdu, na ktorom vykonáva funkciu a na rad právnych predpisov, ktoré nadväzujú na čl. 144 ods. 1 Ústavy SR a majú zabezpečiť nezávislosť sudcov, i povinnosť sudcu v každej veci zachovať vecný, profesionálny prístup, nadhľad a potrebnú dávku odstupu, samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup súdu, na ktorom sudca vykonáva svoju funkciu, nezakladá pomer sudcu k veci, teda dôvod pre jeho vylúčenie. S ohľadom na tieto skutočnosti je zrejmé, že odvolacie dôvody navrhovateľa, spočívajúce v námietke, že rozhodoval vylúčený sudca, nie sú relevantné a nedotýkajú sa zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

Čo sa týka ďalších odvolacích dôvodov uvedených navrhovateľom v úvode odvolania navrhovateľ tieto len vymenoval bez toho, aby špecifikoval, v čom vidí namietané pochybenie. Podľa názoru odporcu súd správne vec právne posúdil, na súdený prípad správne aplikoval príslušné ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z., pričom po vykonaní dôkazu oboznámením s predmetným exekučným spisom (dôkaz navrhnutý navrhovateľom) dospel k záveru, že nedošlo k namietanému nesprávnemu úradnému postupu. Z tohto dôvodu súd návrh zamietol bez toho, aby bolo nevyhnutné zaoberať sa splnením/nesplnením ďalších zákonných podmienok zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Namietaný nedostatok nesprávneho právneho posúdenia veci navrhovateľ špecifikoval len v súvislosti s namietaním nesprávnej aplikácie ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a v súvislosti s námietkou, že rozhodol vylúčený sudca.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Preskúmaním veci podľa odvolacieho súdu okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, pričom so záverom z neho vyplývajúcim, tak skutkovým ako aj právnym, sa v plnom rozsahu stotožnil. Inak povedané, prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vec správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 157 ods. 2 O. s. p. V odôvodnení preskúmaného rozsudku sa riadne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie hľadiska právneho posúdenia veci podstatné.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

V odvolaní navrhovateľ namietal, že uskutočnil podania (obsiahnuté v texte návrhu), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vyjadrenie navrhovateľa, ktorý na výzvu súdu uviedol, že námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O. s. p. okresnému súdu nepodal (č. I. 29 spisu). Nad rámec uvedeného odvolací súd dopĺňa, že ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (§ 14 a nasl. O. s. p.) predstavujú výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. Samotný subjektívny názor účastníka konania, že v osobe určitého sudcu sú dané okolnosti vylučujúce ho z prejednávania a rozhodovania veci, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania. Dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá ani skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie NS SR z 31. 05. 2010 sp. zn. 3Nc 14/2010). Pre účely preskúmvanej veci odvolací súd konštatuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia navrhovateľa) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Aplikácia prax Najvyššieho súdu SR pri zohľadnení tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska (teória zdania) sa v prevažujúcej miere prikláňa k záveru o povinnosti, ako aj požiadavke na sudcu v každej veci zachovať vecný profesionálny prístup, nadhľad, potrebnú dávku odstupu. Preto samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup, na ktorom sudca vykonával svoju funkciu, pričom tento nebol zákonným sudcom v exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, nezakladá pomer k veci.

Navrhovateľ v súvislosti s postupom okresného súdu odvolaní namietal: - súd mu nedoručil vyjadrenie odporcu, - riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania z dôležitého dôvodu, - navrhovateľ nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení.

Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že nariadil na deň 08. 01. 2013 pojednávanie. Predvolanie doručil navrhovateľovi a jeho splnomocnenému zástupcovi dňa 22. 11. 2012 ako i odporcovi. Dňa 27. 12. 2012 došlo súdu vyjadrenie odporcu k návrhu na začatie konania, ktoré bolo splnomocnenému zástupcovi navrhovateľa doručené dňa 11. 01. 2013. E-mailom došlým súdu dňa 04. 01. 2013 bol doručený súdu zo strany splnomocneného zástupcu navrhovateľa návrh na zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Okresný súd vec prejednal na pojednávaní v neprítomnosti navrhovateľa a jeho splnomocneného zástupcu. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že neakceptoval žiadosť navrhovateľa a jeho právneho zástupcu o odročenie nariadeného pojednávania z ním uvádzaných dôvodov, keď zákonný sudca, ktorému bola vec pridelená na konanie a rozhodnutie po oboznámení sa s dôvodmi uvádzanými v bode I. podaného žalobného návrhu predložil podanie navrhovateľa spolu s vyjadreniami všetkých sudcov Okresného súdu Ružomberok a rozhodnutie o námietke zaujatosti podľa § 16 ods. 1 O. s. p. (č.l. 27 spisu), pričom Krajský súd v Žiline vrátil prvostupňovému súdu predložený spis z dôvodu, že navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu prvostupňovému súdu oznámil, že žiadnu námietku zaujatosti nevzniesol, výzvu na zaplatenie súdneho poplatku vnímal ako neopodstatnenú bez právneho významu. Vychádzajúc z postoja navrhovateľa krajský súd vrátil spis okresnému súdu na ďalší procesný postup (č.l. 35 spisu).

Podľa odvolacieho súdu pokiaľ ide o vyjadrenie odporcu k návrhu na začatie konania, toto bolo doručené okresnému súdu dňa 27. 12. 2012. K tomu treba poznamenať, že okresný súd nezaložil svoje rozhodnutie na námietke premlčania, ktorú odporca vo vyjadrení k návrhu vzniesol, ale na skutočnostiach, ktoré zistil z obsahu spisu sp. zn. 3Er 84/2005 a ktoré boli rozhodujúce pre právne posúdenie prejednávanej veci. To znamená, že i keby nedoručenie vyjadrenia odporcu k návrhu bolo vadou konania v zmysle ust. § 114 ods. 2 O. s. p., nejde o vadu, ktorá by mala za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.). Navrhovateľ a jeho splnomocnený zástupca, ktorí boli na pojednávanie včas predvolania, viac ako 5 dní pred termínom pojednávania (§ 115 ods. 2 O. s. p.) sa pojednávania nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Dôvody uvedené navrhovateľom (objektívne porušenie zásady nestrannosti súdu a sudcu malo spočívať v neoznámení výsledkov procesných postupov sudcu a súdu v dôsledku čoho trval na osobnej účasti splnomocneného zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde) nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. Tým si navrhovateľ a jeho splnomocnený zástupca sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p. ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom). Podľa odvolacieho súdu okresný súd na pojednávaní vykonal dokazovanie navrhnuté samotným navrhovateľom (č. I. 2 spisu) prečítaním listín z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 3Er 84/2005, ktoré preto slúžili ako dôkaz v danom konaní.

Vzhľadom na uvedené neexistoval podľa odvolacieho súdu dôvod pre vylúčenie zákonnej sudkyne JUDr. Janky Maječíkovej z pojednávania a rozhodovania predmetnej veci a preto nerozhodoval vec vylúčený sudca. Okresný súd v danom prípade vykonal tiež dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a preto postupom okresného súdu nedošlo k odňatiu práva navrhovateľa konať pred súdom.

Ďalej navrhovateľ tvrdil, že súd sa dopustil omylu v konštatovaní, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú.

Odvolací súd poukazuje na to, že podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku nebola na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora, podľa Exekučného poriadku účinného v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, stanovená zákonná lehota. S týmto právnym záverom sa tiež stotožnil a nebol preto v danom prípade splnený základný predpoklad zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (nesprávny úradný postup).

Ostatné odvolacie dôvody (súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) navrhovateľ v odvolaní len vymenoval bez toho, aby špecifikoval v čom vidí namietané pochybenie a preto sa nimi nezaoberal.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil, resp. mu ani žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.